

บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย

3.1 วิธีการดำเนินงานวิจัย

งานวิจัยนี้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมการสึกหรอของแม่พิมพ์ตัดซึ่งทำด้วยวัสดุ SKD 11 โดยการศึกษาระยะห่างระหว่างฟันซ์และคาย (Clearance) โดยใช้ช่องว่างระหว่างฟันซ์และคายต่างกันในการตัดชิ้นงานซึ่งเป็นวัสดุเหล็กกล้าไร้สนิมออสเทนนิติก AISI304 ทำการศึกษาการสึกหรอของแม่พิมพ์ตัดและการสึกหรอของฟันซ์ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และขอบเขตของงานวิจัยนี้ จึงจำเป็นต้องทำการเก็บข้อมูลในการวิจัย และทำการทดลองเพื่อนำผลและข้อมูลจากการทดลองที่ได้มาสรุปผลงานวิจัย โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยดังนี้

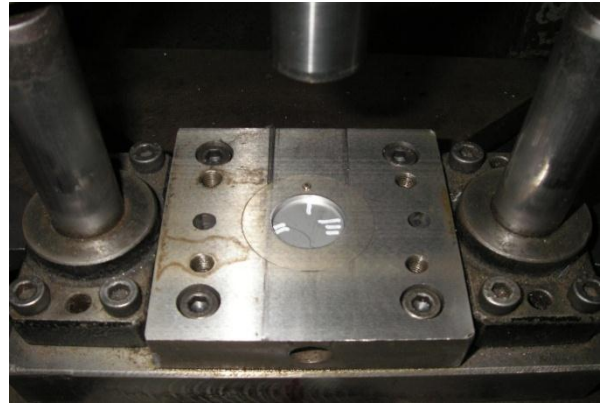
1. จัดเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในงานวิจัย
2. ศึกษาวัสดุทำแม่พิมพ์ตัดที่ใช้ในการทดลอง
3. ศึกษาวัสดุชิ้นงานที่ใช้ในการทดลอง
4. ออกแบบและสร้างแม่พิมพ์ตัด
5. ออกแบบการทดลอง
6. ทำการทดลองและบันทึกข้อมูล
7. วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการทดลอง
8. เครื่องมือและอุปกรณ์ในงานวิจัย
9. ชุดแม่พิมพ์ตัดที่ใช้ในการทดลอง

3.2 เครื่องมือและอุปกรณ์ในงานวิจัย

1. ชุดแม่พิมพ์ตัดที่ใช้ในการทดลอง

รูปที่ 3.1 ฟันซ์ ที่ใช้ในการตัดวัสดุงาน 4 ตัว

รูปที่ 3.2 แม่พิมพ์ตัดที่ใช้ในการทดลอง

2. เครื่องปั๊มชิ้นงานแบบเพลลาข้อเหวี่ยง

รูปที่ 3.3 เครื่องปั๊มชิ้นงานแบบเพลลาข้อเหวี่ยง

3. กล้องส่องดูการสึกหรอของผิว

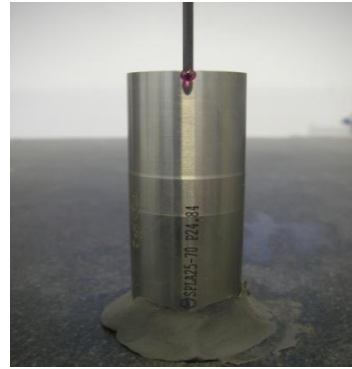
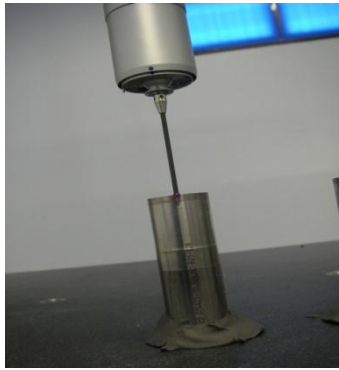
รูปที่ 3.4 กล้องส่องดูการสึกหรอของผิว

4. เครื่องชั่งน้ำหนัก

รูปที่ 3.5 เครื่องชั่งน้ำหนัก

5. เครื่อง CMM วัดขนาดพื้นที่ก่อนและหลังปั๊ม

รูปที่ 3.6 เครื่อง CMM วัดความโตของพื้นที่ก่อนและหลังการตัด

3.3 วัสดุแม่พิมพ์ตัดที่ใช้ในการทดลอง

การเลือกใช้วัสดุเพื่อทำแม่พิมพ์ เลือกวัสดุตามกำหนดไว้ตามวัตถุประสงค์และขอบเขตของงานวิจัยจะคำนึงถึงหลักของความปลอดภัยและประสิทธิภาพในการทำงานในงานวิจัยนี้กำหนดวัสดุแม่พิมพ์เป็นหลัก SKD 11 โดยกำหนดเส้นผ่านศูนย์กลางของคायคองที่คือ 25 มิลลิเมตรและกำหนดขนาดของพื้นที่ระดับต่างกันเพื่อให้ช่องว่างระหว่างพื้นที่และคाय (Clearance) ต่างกัน คือ 3% 6% 8% และ 10% ของความหนาชิ้นงานตามลำดับ โดยพื้นที่สั่งจากบริษัทผู้ผลิตที่ได้มาตรฐาน มีความแข็งแรงตรงตามต้องการในการทดลอง (ภาคผนวก)

3.4 วัสดุชิ้นงานที่ใช้ในการทดลอง

ในการทดลองในงานวิจัยนี้กำหนดวัสดุชิ้นงานคือ เหล็กแผ่น เหล็กกล้าไร้สนิมออสเทนนิติก AISI304 ขนาดความหนา 1 มิลลิเมตร โดยตรวจสอบส่วนผสมทางเคมีตามมาตรฐานของผู้ผลิต (ภาคผนวก)

3.5 การออกแบบและสร้างแม่พิมพ์ตัด

ในการออกแบบและสร้างแม่พิมพ์ตัดในงานวิจัยนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลต่างๆที่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์และขอบเขตของงานวิจัย แม่พิมพ์ตัดสามารถออกแบบให้ถอดเปลี่ยนชุดพื้นที่ได้สะดวกเพื่อให้สามารถนำไปวัดและตรวจสอบได้ง่าย โดยกำหนดในการออกแบบและสร้างดังนี้

3.5.1 การกำหนดขนาดพื้นที่และคाय

ในงานวิจัยนี้กำหนดวัสดุชิ้นงานเป็นเหล็กกล้าไร้สนิมออสเทนนิติก AISI304 โดยกำหนดให้ชิ้นงานเป็นแผ่นกลมมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 25 มิลลิเมตร มีความหนา 1 มิลลิเมตร จากวัตถุประสงค์ของงานวิจัยจะทำการศึกษาการสึกหรอของพื้นที่ที่ค่าระยะห่างระหว่างพื้นที่และคायที่ระดับต่างกันคือ 3% 6% 8% และ 10% ของความหนาชิ้นงาน จึงทำการออกแบบพื้นที่และคायจำนวน 4 ชุด โดยการออกแบบแต่ละชุดจะให้ขนาดของคायคองที่คือ 25 มิลลิเมตร แต่เปลี่ยนแปลงที่ขนาดของพื้นที่เพื่อให้ได้ค่าระยะห่างระหว่างพื้นที่และคाय (Clearance) ตามที่กำหนดไว้ดังนั้นขนาดของพื้นที่ทั้ง 4 ชุดมีขนาดดังนี้

- แม่พิมพ์ชุดที่มีระยะห่างระหว่างพื้นที่และคाय 3% เส้นผ่านศูนย์กลางของพื้นที่ 24.94 มิลลิเมตร
- แม่พิมพ์ชุดที่มีระยะห่างระหว่างพื้นที่และคाय 6% เส้นผ่านศูนย์กลางของพื้นที่ 24.88 มิลลิเมตร
- แม่พิมพ์ชุดที่มีระยะห่างระหว่างพื้นที่และคाय 8% เส้นผ่านศูนย์กลางของพื้นที่ 24.84 มิลลิเมตร

โดยชุดตายเข็ที่ทำจากเหล็กเหนียว ประกอบด้วยไกด์โพสต์ (Guide Post) สองเสาวางตรงกลางสองข้างของตายเข็

2. ชุดพunchและตาย (Punch and Die) ในงานวิจัยนี้ต้องการศึกษาการสึกหรอของพunchในแม่พิมพ์ตัดโดยกำหนดช่องว่างระหว่างพunchและตาย (Clearance) ที่เปอร์เซ็นต์ความหนาของวัสดุชิ้นงานต่างกันคือ 3% 6% 8% และ 10% ของความหนาวัสดุชิ้นงาน โดยการออกแบบกำหนดขนาดความโตของตายคงที่ คือ 25 มิลลิเมตร ทั้ง 4 ชิ้น ส่วนพunch 4 ชิ้นตามขนาดเปอร์เซ็นต์ความหนาชิ้นงานคือ 3% พunchโต 24.94 มิลลิเมตร 6% พunchโต 24.88 มิลลิเมตร 8% พunchโต 24.84 มิลลิเมตร และ 10% พunchโต 24.80 มิลลิเมตร โดยทำการชุบแข็งได้ค่าความแข็งระดับเดียวกันคือ 60 HRC

3. แผ่นยึดพunch (Punch Plate) และแผ่นยึดตาย (Die Plate) พunchจะสวมอัดยึดติดกับแผ่นยึดพunch โดยมีบารอบรับแล้วนำไปยึดติดกับแผ่นแม่พิมพ์ชุดบน (Upper Die Set) โดยใช้โดเวลพิน (Dowel Pin) เป็นตัวกำหนดตำแหน่งและใช้สลักเกลียวหัวฝิ่งเป็นตัวยึด ส่วนตายจะสวมอัดยึดติดกับแผ่นยึดตาย (Die Plate) ทำหน้าที่ประคองตายและยึดติดกับแม่พิมพ์ (Lower Die Set) โดยใช้โดเวลพิน (Dowel Pin) เป็นตัวกำหนดตำแหน่งและใช้สลักเกลียวหัวฝิ่งยึด

4. แผ่นปลดชิ้นงาน (Stripper Plate) เป็นตัวกดแผ่นชิ้นงานขณะทำการตัดเฉือน และทำหน้าที่ปลดชิ้นงานไม่ให้ติดตามากับพunchเมื่อพunchยกขึ้น

3.5.3 การตรวจสอบและทดลองการทำงานของแม่พิมพ์ตัด

หลังจากการออกแบบและดำเนินการสร้างแม่พิมพ์เสร็จแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการตรวจสอบความถูกต้อง โดยตรวจสอบส่วนต่างๆที่สำคัญของแม่พิมพ์ดังนี้

1. ตรวจสอบการใช้งานของแม่พิมพ์
2. ตรวจสอบขนาดของพunchและตาย
3. ตรวจสอบค่าความแข็งของพunchและตาย

จากนั้นนำมาประกอบเข้าด้วยกัน และตรวจสอบความเที่ยงตรงของแม่พิมพ์ตัด จากนั้นติดตั้งเข้ากับเครื่องปั๊มโลหะเพื่อทำการทดลอง

3.6 การบันทึกข้อมูล

ก่อนทำการทดลองในการตัดชิ้นงานของแม่พิมพ์ตัดจะต้องทำการบันทึกข้อมูลเบื้องต้น โดยใช้เครื่องมือวัดดังนี้

1. บันทึกรูปร่างและวัดความเรียบผิวบริเวณคมตัดของพunch 3 จุดที่รอบ ๆ คมตัดทั้ง 4 ตัว
2. บันทึกภาพถ่ายของพunch 3 จุดรอบพunchทั้ง 4 ตัว

3.บันทึกน้ำหนักของพันธโดยใช้เครื่องชั่งน้ำหนักทั้ง 4 ตัว

หลังจากนั้นนำพันธที่บันทึกข้อมูลและผลแล้วไปประกอบกับแม่พิมพ์แล้วทดลองตัดชิ้นงานโดยทำการบันทึกข้อมูลหลังทำการตัดชิ้นงานเป็นช่วงๆ โดยกำหนดที่จำนวนของชิ้นงานเริ่มต้นที่ 1-50 ชิ้น และถอดพันธซึ่งน้ำหนัก ถ่ายรูปดูการสึกหรอของพันธ จะบันทึกข้อมูลทุกๆ 50 ชิ้น ไปจนถึงช่วง 500 ชิ้น ถึง 1,000 ชิ้น จะบันทึกทุกๆ 100 ชิ้น ไปจนครบ 1,000 ชิ้น ของพันธแต่ละตัว โดยใช้เครื่องมือวัด และตรวจสอบดังนี้

1. วัดค่าระยะการสึกหรอและค่าความเรียบผิวที่บริเวณคมตัดของพันธ
2. บันทึกภาพถ่ายการสึกหรอของพันธ
3. ชั่งน้ำหนักของพันธโดยใช้เครื่องชั่งน้ำหนัก
4. วัดค่าความสูงของครีบชิ้นงานที่ได้จากการทดลองตัดชิ้นงาน

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

การบันทึกผลและข้อมูลที่เริ่มตั้งแต่ต้นจนจบการทดลองตามการออกแบบการทดลองไว้นั้นจะได้ข้อมูลทั้งหมดในลักษณะต่างๆจะประกอบไปด้วย

1. ค่าระยะการสึกหรอของคมตัดพันธ
2. ค่าความเรียบผิวที่บริเวณของคมตัดพันธ
3. น้ำหนักที่เปลี่ยนแปลงของพันธ
4. ค่าความสูงของครีบของชิ้นงาน
5. ภาพถ่ายการสึกหรอของพันธ

จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์และเปรียบเทียบผลเพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์และขอบเขตของงานวิจัยที่กำหนดไว้